Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 76 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 2 ԱՊՐԻԼ 1884 (Ն. Տ.) 14 ԱՊՐԻԼ, 18 ՃԷՄԱԶԻԼ ԱԽԸՐ 1301

ԳԱՅՄԱՆ

Ծանուցման տող մի անգամի համար 3 դուրուշ երկու անգամի համար 2 դուրուշ է. աւելի անգամներու համար զեղչ սակարկութիւն կըլլայ:

Օրագրոյս վերաբերեալ Նամակ կամ որ եւ իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել՝

«Ադ. խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ Գալաթիա, Իմվիրլի օղլու խան, թ. 19.

Իսկ գաւառներէն նետեւեալ ձեւովս՝

ازمیر ۱۹ خانی اوغلی اورزی ادعلطه ادعلیه درد

ایدارهٔ سعادتی {ملودار}

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՓԱԳԱՓԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆԴՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պատուոյ համար	Տարեկան դահեկան	արծաթ	200
« «	Վեցամսեայ	«	100
« «	Եռամսեայ	«	50
« «	Ամսական	«	20
« «	Հատու	«	1
Դաւառաց համար	Տարեկան	«	240
« «	Վեցամսեայ	«	120
« «	Եռամսեայ	«	60
Օտար երկիրներ	Տարեկան	Ղրանք	56
» «	Վեցամսեայ	«	28

Դուրս դրկուած յրագրաց համբու ծախքը խմբագրութեան վրայ է:

40 ՓԱՐԱ

Ինչպէս որ ծանուցած ենք, Զատկական տօնի առթիւ մասնաւոր յատկութեամբ մը պիտի հրատարակուի Արեւելքի խմբագրութեան կողմանէ յատուկ Լիակոյս չաբաթ օր:

Սոյն յատկութիւնը, որ թերթին չափ մեծութիւն պիտի ունենայ, պիտի պարունակէ Արեւելքի աշխատակիցներու յօդուածները թէ՛ գրական և թէ՛ այլ զանազան նիւթերու վրայ:

Նոյն աւուր թերթին գինը անփոփոխ է, հանդերձ յատկութեամբ:

Կ. ՊՕԼԻՍ

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 2 ԱՊՐԻԼ

Ա.ԶԳ. ԺՈՂՈՎՈՑ Ա.ՅՄ ԱՒՈՒՐ ՆԻՍՏԸ

Ազգ. ժողովը այսօր պիտի զբաղի երկու ամենակարեւոր խնդիրներով: Առաջինն է Կաթողիկական քնութեան եղանակի համար ծանօթ ժողովոյ առաջարկութիւնը բաւեփոխութեան. երկրորդն է Թուրքիոյ Հայոց կողմանէ որոշել Հայոց Կաթողիկոսական ընտրելին:

Առաջին խնդրոյ մասին արդէն քանիցս գրած ենք, և այժմ ևս կը կրկնենք թէ՝ մեր ազգային չահուց ամենէն օգտաւէտ միջոցն է հաշտաբար կարգադրութիւն մը էջմիածնի Սինհոդի հետ համաձայնութեամբ: Ժողովականք ղղոյշ կենան ամենաթոյլ խոտոտութիւններէ և առաջարկներ, որք միայն փայլուն երեւոյթ ունին բայց ոչ հաստատ հիմեր, կը հրապուրեն սակայն և կը պատրեն:

Իսկ Կաթողիկոսական ընտրելոյ նիստամբ մեր համոզումն է որ Ներսէս Սրբազան ընտրուի Հայոց Կաթողիկոս և այս քննարկութիւնը կատարուի, որքան հնարաւոր է ըստ ատր միաձայնութեան քուէով: Ցայտնի ճշմարտութիւն մ'է որ Հայոց Կաթողիկոսը մի վանահայր չէ և իւր պատասխանատուութիւնն միայն ատենապետութեան չրջանակին մէջ չեն սահմանափակ, այլ նա ընդհանրապէս Հայոց հոգեւոր պետն է, նայս ատենը կարգի չահուցն զանազան եղանակներով խնամատար է, և այնքան աւելի զօրաւոր կը ճանաչենք. այժմ արդէն չատ ուշ է նոր անուն մ'ալ ճանչնալ և պէտք եղած սեղմութիւններն տապահովացէս առնել. ժամանակ կը պահի:

Արդ՝ մեր կարծեօք, քանի որ արդէն Ներսէս Շիրազան ունի մեծ ժառանգութեան քուէն, մեր Ազգ. ժողովոյ վճռորոշութիւնն խնամատն դարձ մը կատարած կը լինի, եթէ իւր քուէներն միացնէ անոնց որք Ներսէս սիրազանի Կաթողիկութեան փափագողներ են: Քուէից ոչքան առաւ թիւ մը առանձ Հայոց Կաթողիկոսն, այնքան աւելի զօրաւոր կը համարուի իւր գիրքն, և բարոյական մեծ զօրութիւնն կարող կը լինի պաշտպանել Ազգին չահերն:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՊՈՒԼԿԱՐԻԱ ԵՒ ԱՐՇԻԵԼԵԱՆ ԲՈՒՄԵԼԻ

Պալքանեան թերակղզւոյն մէջ վտրքիի խնդիր մը ծագած է, որ անչուչա չի կրնար կարեւորութեան առնել, բայց և այնպէս յիշատակութեան արժանի է: Տեղական լրագրաց հրատարակութիւններէն յայտնի է արդէն թէ Արեւելեան Բումելիի և Պուլկարիոյ մէջ գումարութիւններ եղած են, յորս որոշումներ արուած են՝ այդ երկու երկիրներու միացումը խնդրոյ: Այսպիսի պահանջում մը բացարձակապէս հակառակ է Պէռլինի գաշնադրին, և դժուար է հաւկռնալ թէ Արեւելեան Բումելիի կամ Պուլկարիոյ Պուլկարք իՆչ չահ կրնան ունենալ այդպիսի հակառակութիւն մը ցոյց տալով Պերլինի դաշնադրին ամենէն հիմնական մէկ որոմդրութեան: Արեւելեան Բումելիի արդի կարգերն ու կանոնները յայտնապատասխան են Պուլկար ժողովրդեան նիստակաց և բարոյական զարգացման: Անգրպալքանեան իշխանապետութեան Պուլկարները դէռ հասատութեան և կանոնաւորութեան չկրցան տալ իրենց արդի հիմնարկութեանց, ուստի չափազանց յատկանիշ մը կ'ընեն երբ տակաւին յողովրդեամբ չզօրակուած հիմնարկութիւններու չրջանակն ընդարձակել, և Արեւելեան Բումելին այդ չբջանակի մէջ առնուլ կը բաղձան: Այս նկատողութիւնը այնչափ պարզ է, և այնչափ յայտնի է թէ Պուլկարք արդի պարագայից մէջ չահ մը չունին միացման ապրակի մը արձակելու մէջ, որ կրթածութեր եղան թէ Ռուսիան է որ կը գրդէ զանազ Պալքանեան թերակղզւոյ կողմնորդները մը յարուցանելու վտրքով: Մեք այսպէս չենք կարծեր, որովհետեւ կը խորհինք թէ Ռուսիա ինքն իրեն բանական զգացուի առած է արդէն աշխարհի մէկ ուրիշ կողմն, ի կեդրոնական Ասիա, և այժմեն եւ բուական խնդիր մը յարուցանելու մէջ չահ ունի: Այս տեսութեան այժ կուտայ մեզ բազմաթիւ ռուսական գործակատարին բռնած ընթացքն, որք բացայայտապէս յայտարարած են պուլկարական իշխանապետութեան թէ Ռուսիա կը պարսաւէ այս միացման չարժումները: Կան սակայն թերահաւատներ որք կը պընդեն թէ այս պատճառական յայտարարութեան անկեղծ չէ, թէ ռուս գործակալք ձեռքի տակէ ուրիշ տակ հրահանգ կուտան Պուլկարաց, և թէ Պուլկարք կը քաջալերուին միացման չարժումներ ընելու և Վալաքիոյ իշխանապետութեանց միացման օրինակին, որ տեղի ունեցաւ հակառակ Բարիզի գաշնադրին պատճառութեանց: Մեք առաջուց չունինք տակայն թէ ժամանակն և դէպքերը պիտի հանդէն այս թերահաւատներն, և թէ Արեւելեան Բումելիի և Պուլկարիոյ միացման խնդիրը, ժամանակ մը յուզուելէ յետոյ, ինքնին պիտի գազրի քանի որ Պերլինի գաշնադրին ստորագրող տէրութեանց ոչ մին ատոմագիր է քայլերել Պուլկարաց մէկ մասին ատոյայատած այս բաշխանքները, մինչդեռ ժամանակակից պատմութեան տեղեկութիւն ունեցողներ դիտեն թէ, երբ Մոլտաւիոյ և Վալաքիոյ իշխանապետութիւնք միացան, Նարոլէոն Գ. կայսեր իւր ազդեցութեան ահագին կշռով այժ կուտար ռումանական ազգին այդ չարժման:

Սոֆիայի մէջ վերջերս կատարուած փոփոխութիւնն, ուր ռուս կառավարութիւնն իւր ներկայացուցչէը փոխեցաւ, Պ. Եանինի տեղ, որ չափազանց կը մէջամտեր Պուլկարիոյ գործոց, Պ. Բոյանոյը դրկեց, ցոյց կուտայ թէ Բեդրպուրգի գահիճը, դէմ առ այժմ, Իշխանութեան երկրին մէջ գործօն դեր մը կատարելու կսկծանքից չէ: Այս նկատմամբ հետաքրքրաշարժ տեղեկութիւններ կը գրանեն հեռագրական նամակի մը մէջ, զոր Թրֆէ լրագրին Վիէննայի թղթակիցը գրած է, պատմելով խօսակցութիւն մը զոր այս օրերս ունեցած է Սոֆիայի ռուսական նախկին գործակատարին (Պ. Եանինի) հետ:

Պ. Եանին յայտարարեր է թէ ինք (յետադիմական հանրածանօթ լրագրագիս) Պ. Թոդորֆի համակարծիք է հանգամանք, հետեւաբար կատարելութիւն չի կրնար տեսնել ի Բերլինեան չինուած Պուլկարական Սահմանադրութեան մէջ, որ չափազանճիր գեռ հազիւ ապատագրեալ երկրի մը, և ինքնավարութեան անվարժ ժողովրդի մը: Բայց Պուլկարք կը հաւատան Սահմանադրութեան մեգալկան զօրութեան և իրրեւ կեանք կը պաշտեն զայն, ուստի ուրիշ բան կարելի չէր բայց եթէ նայն Սահմանադրութիւնը պարկեշտօրէն ընդունել իրրեւ հիմ կառավարելի բարենորոգմանց: Ոչնչ այնքան արգելը կը լինի Պուլկարիոյ յառաջդիմութեան, և քաղաքական կիրքեր կը գրգռէ, որքան յաճախակի փոփոխութիւնք Սահմանադրութեան մէջ: Այս գեռաւարտ երկիր (Պուլկարիա) արդէն 37 նահատակ փոխած է: «Համբերութիւն, յարատեւութիւն և հաստատութիւն», այս բաներն յանձնարարեր է միշտ Պ. Եանին Ազգ. իշխանին և իր ժողովրդեան: Իշխանն ըստ է գործակատարին մեկնած պահուն թէ ինք կատարելապէս յարած է սահմանադրական սկզբանց, և որչափ ալ անհանդուրժելի լինին այն սեղմութիւնները զորս սահմանադրական ձեւերը կը դնեն գործելու փափաքն ունեցող երեսատարդ իշխանի մը վրայ, Պ. Եանին կը դատէ թէ, ներկայ պարագայից մէջ, արդի գրութիւնն յարմարագոյն է թէ երկրին և թէ իշխանին, կը յուսայ թէ Պ. Զանդոֆի նախարարութիւնը կը չարունակէ, ո. րովհետեւ կարող և պարկեչտ մարդ երէ բազկացեալ է: Եթէ իշխանն և իւր ժողովուրդն հաստատապէս դիմադրեն Սահմանադրութեան կամ կառավարական եղանակի մասին փոփոխութեան պահանջութիւններուն, Պ. Եանին կը հաւատայ թէ խաղաղ ապագայ մը ապահովեալ է Պուլկարիոյ: Աւստրիոյ Արտաքին գործոց Նախարար Պ. Քալնոքի, որուն հետ Պ. Եանին տեսութիւն է, կ'ըսէ նախնապէս թէ Պուլկարիոյ կարգաց և կանոնաց կարի հաստատուն և տեւական հանգամանք մը ստանալը չատ փոփոխելի բան մ'է Պուլկարիոյ չահուց տեսակէտով խոկ: Ընդհանրապէս, Պ. Եանին տեսեր է թէ Պուլկարիոյ նկատմամբ աւստրիական և ռուսական կառավարութեանց հայեացքները ներքնապէս համաձայնութեան մը մէջ են:

Պատասխանելով այն հարցման թէ տարիք է որ Ալէքսանդր Պաթէնպէրգի իշխանին տեղ Ցանիանբերգսկի Վլադիմիր իշխանը Պուլկարիոյ իշխան դրնելու խորհուրդ մը կայ, Պ. Եանին ծիծաղելէ է, տատակել Հանրելով զայդ ենթադրութիւն: Գալիք է Պուլկարայ պահպանողական հակումները, խորագոյն պատասխանատուութիւնն և աշխատասիրութիւնն ու խնայասիրութիւնը: Պուլկարիոյ հետ միացում խնդրելու համար Արեւելեան Բումելիի մէջ տեղի ունեցած գումարումները Պ. Եանին կը նկատէ Ալէքսդր վարչայի թշնամեաց մէկ հնարքն, որք կ'ուզեն նորա վարիչը հարել ի Պ. Պոլիս, իբրեւ տկար կառավարիչ մը ցոյց տալով: Սոֆիայի գումարումն ալ համակրական արձագանգ մ'էր Արեւելեան Բումելիի մէջ եղած ցոյցերուն: Ինք Պ. Եանին ներկայի կամ անմիջական ազդակցին նկատմամբ զգաստական կարեւորութիւն չընծայեր այս ցոյցերու. որովհետեւ, Ռուսիա, Աւստրիա, Գերմանիա և միւս տերութիւնք համաձայնութեամբ կը փափաքին խաղաղութիւնը պահպանել Արեւելքս: Փաքրիկ պետութիւնք չեն կրնար պատասխանել երբ ամեն տեսակ բաղձանքներ կը տածեն, կ'արտայայտեն և միշտ ևս զգուշանալ պէտք է յամձնարարել անոնց, որ իրենց բոլոր այժերը կեդրոնացնեն՝ զրական արդիւնքներ ձեռք բերելու, կեցած կարգերն ու գործիքներն ամրացնելու և ազգանպաստութեան ու նիւթական բարեկեցութեան մէջ յառաջ գիմելու:

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

34

ԽԱՉԱԳՈՂԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ա.

ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

— Երեխ, չատ գեղեցիկ աղջիկ էր դարձել, հարցուսւմ են մեզանները:

— Ծգեցին չեն փախչի, պատասխանեց քաւոր Պետրոսը:

— Իր անունը չը կար մեր դիւղում, մէջ մտայ ես:

— Իսկ մեր Գասպարը, հարցնում է սէկը իր եղբօր մասին:

— Նա հիմա գիւղի քահանան է:

— Մեր այդ ևանձորնիները լաւ բերը տալի՞ս են, հարցնում է քահանայի եղբայրը:

— Բերքը լաւ է, բայց պտուղը օտարն է ուտում:

— Ի՞նչպէս:

— Բա պարտքերի վոխարէն տիրեցին:

— Ափսո՜ս, այն ևանձորնիները ես իմ ձեռքով էի տնկել, հէնց այն տարում, երբ հեռացայ մեր երկրից:

Խօսակցութիւնը ընտանեկան անցքերից անցաւ աւելի հասարակական դործերի վրա:

— Դիւղի տանուտէրը ո՞վ է հիմա:

— Աղախանը:

— Ա՛յն քօռ անիրաւը դեռ դիւ՞ղը քանդո՞ւմ է:

— Բոլորը տանջված են նրա ձեռքից:

— Երկրի կառավարիչն ո՞վ է:

— Ն.. խանը:

— Ախիճաճը կաշառքից կշտանալ չունի...

— Մենք էլ նրա համար ենք վատասուսմ..

— Փողի տակոսը քանո՞վ էր:

— Թումանին ամիսը մէկ կը-ռան:

Վերջին խօսքը տարտալի ձգեց շատերի վրա: Նրանք այսպիսի ծանր տակտանջով պարտքեր ունէին իրանց հայրենիքում, Ամեն մի պարտամարդ հակը կնոջը վոխել էին տալիս, և ամեն տարի տոկոսը բարդվում էր դրամագլխի վրա: Վաչխատուն հարցատահարում էր դրանց, իսկ դրանք հարատահարում էին անմեղ, միամիտ մարդկիններին:

Ընդհատված խօսակցութիւնը շարունակվեցաւ:

— Լուսի՞ն ինչ է անում:

Դա մեր գիւղի նշանաւոր գեղեցկուհիներից մէկն էր:

— Նա հիմա լաւ բազար ունի... պատասխանեցի ես:

— Ի՞նչպէս:

— Զե՞ս հասկանում...

— Ամո՛թ նրա տղամարդին, մի այնպիսի սիրուն կնոջը կարելի՞ է տան տարիներով անտէր և քաղցած թողնել, առաց նրանցից մէկը:

Կարծես, իրանց կինիկները տան տարիներից աւել չէր, որ անտէր ու քաղցած էին մնացած:

Մի ուրիշը հարցրեց.

— Մեր սեւ շունը մնո՞ւմ է:

— Չէ, կեանքը տուեց քեզ:

Այդ խրթերը, որ քաւոր Պետրոսը հազորդեց իր սովորական սառնասրտութեամբ, յարուցին ոմանց մէջ ուրախութիւն, իսկ ոմանց մէջ տըրտմութիւն: Ինձ խիստ զարմանալի էր թւում, երբ նկատում էի, որ այդ հոգով և սրտով քարացած մարդիկն էլ ղգացմունք ունէն, կարող են ուրախանալ և տրտմել: Բայց չուտով ամեն ինչ մոռացվեցաւ, իբրեւ թէ ոչ-ինչ չէին լսել:

Ես չէի կարողանում զսպել իմ վրդովմունքը, երբ նայում էի այդ անփոյթ, անհոգ մարդկանց վրա, որոնք օտարութեան մէջ մոռացել էին ամեն ինչ, որ իրանց համար ամենաթանդագին էր: Ոնենալ կին, որդիներ, ազգականներ, և նրանց երեսին չնայել, և այնչափ յայտնի է թէ Պուլկարք արդի պարագայից մէջ չահ մը չունին միացման ապրակի մը արձակելու մէջ, որ կրթածութեր եղան թէ Ռուսիան է որ կը գրդէ զանազ Պալքանեան թերակղզւոյ կողմնորդները մը յարուցանելու վտրքով: Մեք այսպէս չենք կարծեր, որովհետեւ կը խորհինք թէ Ռուսիա ինքն իրեն բանական զգացուի առած է արդէն աշխարհի մէկ ուրիշ կողմն, ի կեդրոնական Ասիա, և այժմեն եւ բուական խնդիր մը յարուցանելու մէջ չահ ունի: Այս տեսութեան այժ կուտայ մեզ բազմաթիւ ռուսական գործակատարին բռնած ընթացքն, որք բացայայտապէս յայտարարած են պուլկարական իշխանապետութեան թէ Ռուսիա կը պարսաւէ այս միացման չարժումները: Կան սակայն թերահաւատներ որք կը պընդեն թէ այս պատճառական յայտարարութեան անկեղծ չէ, թէ ռուս գործակալք ձեռքի տակէ ուրիշ տակ հրահանգ կուտան Պուլկարաց, և թէ Պուլկարք կը քաջալերուին միացման օրինակին, որ տեղի ունեցաւ հակառակ Բարիզի գաշնադրին պատճառութեանց: Մեք առաջուց չունինք տակայն թէ ժամանակն և դէպքերը պիտի հանդէն այս թերահաւատներն, և թէ Արեւելեան Բումելիի և Պուլկարիոյ միացման խնդիրը, ժամանակ մը յուզուելէ յետոյ, ինքնին պիտի գազրի քանի որ Պերլինի գաշնադրին ստորագրող տէրութեանց ոչ մին ատոմագիր է քայլերել Պուլկարաց մէկ մասին ատոյայատած այս բաշխանքները, մինչդեռ ժամանակակից պատմութեան տեղեկութիւն ունեցողներ դիտեն թէ, երբ Մոլտաւիոյ և Վալաքիոյ իշխանապետութիւնք միացան, Նարոլէոն Գ. կայսեր իւր ազդեցութեան ահագին կշռով այժ կուտար ռումանական ազգին այդ չարժման:

Սոֆիայի մէջ վերջերս կատարուած փոփոխութիւնն, ուր ռուս կառավարութիւնն իւր ներկայացուցչէը փոխեցաւ, Պ. Եանինի տեղ, որ չափազանց կը մէջամտեր Պուլկարիոյ գործոց, Պ. Բոյանոյը դրկեց, ցոյց կուտայ թէ Բեդրպուրգի գահիճը, դէմ առ այժմ, Իշխանութեան երկրին մէջ գործօն դեր մը կատարելու կսկծանքից չէ: Այս նկատմամբ հետաքրքրաշարժ տեղեկութիւններ կը գրանեն հեռագրական նամակի մը մէջ, զոր Թրֆէ լրագրին Վիէննայի թղթակիցը գրած է, պատմելով խօսակցութիւն մը զոր այս օրերս ունեցած է Սոֆիայի ռուսական նախկին գործակատարին (Պ. Եանինի) հետ:

Պ. Եանին յայտարարեր է թէ ինք (յետադիմական հանրածանօթ լրագրագիս) Պ. Թոդորֆի համակարծիք է հանգամանք, հետեւաբար կատարելութիւն չի կրնար տեսնել ի Բերլինեան չինուած Պուլկարական Սահմանադրութեան մէջ, որ չափազանճիր գեռ հազիւ ապատագրեալ երկրի մը, և ինքնավարութեան անվարժ ժողովրդի մը: Բայց Պուլկարք կը հաւատան Սահմանադրութեան մեգալկան զօրութեան և իրրեւ կեանք կը պաշտեն զայն, ուստի ուրիշ բան կարելի չէր բայց եթէ նայն Սահմանադրութիւնը պարկեշտօրէն ընդունել իրրեւ հիմ կառավարելի բարենորոգմանց: Ոչնչ այնքան արգելը կը լինի Պուլկարիոյ յառաջդիմութեան, և քաղաքական կիրքեր կը գրգռէ, որքան յաճախակի փոփոխութիւնք Սահմանադրութեան մէջ: Այս գեռաւարտ երկիր (Պուլկարիա) արդէն 37 նահատակ փոխած է: «Համբերութիւն, յարատեւութիւն և հաստատութիւն», այս բաներն յանձնարարեր է միշտ Պ. Եանին Ազգ. իշխանին և իր ժողովրդեան: Իշխանն ըստ է գործակատարին մեկնած պահուն թէ ինք կատարելապէս յարած է սահմանադրական սկզբանց, և որչափ ալ անհանդուրժելի լինին այն սեղմութիւնները զորս սահմանադրական ձեւերը կը դնեն գործելու փափաքն ունեցող երեսատարդ իշխանի մը վրայ, Պ. Եանին կը դատէ թէ, ներկայ պարագայից մէջ, արդի գրութիւնն յարմարագոյն է թէ երկրին և թէ իշխանին, կը յուսայ թէ Պ. Զանդոֆի նախարարութիւնը կը չարունակէ, ո. րովհետեւ կարող և պարկեչտ մարդ երէ բազկացեալ է: Եթէ իշխանն և իւր ժողովուրդն հաստատապէս դիմադրեն Սահմանադրութեան կամ կառավարական եղանակի մասին փոփոխութեան պահանջութիւններուն, Պ. Եանին կը հաւատայ թէ խաղաղ ապագայ մը ապահովեալ է Պուլկարիոյ: Աւստրիոյ Արտաքին գործոց Նախարար Պ. Քալնոքի, որուն հետ Պ. Եանին տեսութիւն է, կ'ըսէ նախնապէս թէ Պուլկարիոյ կարգաց և կանոնաց կարի հաստատուն և տեւական հանգամանք մը ստանալը չատ փոփոխելի բան մ'է Պուլկարիոյ չահուց տեսակէտով խոկ: Ընդհանրապէս, Պ. Եանին տեսեր է թէ Պուլկարիոյ նկատմամբ աւստրիական և ռուսական կառավարութեանց հայեացքները ներքնապէս համաձայնութեան մը մէջ են:

Պատասխանելով այն հարցման թէ տարիք է որ Ալէքսանդր Պաթէնպէրգի իշխանին տեղ Ցանիանբերգսկի Վլադիմիր իշխանը Պուլկարիոյ իշխան դրնելու խորհուրդ մը կայ, Պ. Եանին ծիծաղելէ է, տատակել Հանրելով զայդ ենթադրութիւն: Գալիք է Պուլկարայ պահպանողական հակումները, խորագոյն պատասխանատուութիւնն և աշխատասիրութիւնն ու խնայասիրութիւնը: Պուլկարիոյ հետ միացում խնդրելու համար Արեւելեան Բումելիի մէջ տեղի ունեցած գումարումները Պ. Եանին կը նկատէ Ալէքսդր վարչայի թշնամեաց մէկ հնարքն, որք կ'ուզեն նորա վարիչը հարել ի Պ. Պոլիս, իբրեւ տկար կառավարիչ մը ցոյց տալով: Սոֆիայի գումարումն ալ համակրական արձագանգ մ'էր Արեւելեան Բումելիի մէջ եղած ցոյցերուն: Ինք Պ. Եանին ներքնապէս կամ անմիջական ազդակցին նկատմամբ զգաստական կարեւորութիւն չընծայեր այս ցոյցերու. որովհետեւ, Ռուսիա, Աւստրիա, Գերմանիա և միւս տերութիւնք համաձայնութեամբ կը փափաքին խաղաղութիւնը պահպանել Արեւելքս: Փաքրիկ պետութիւնք չեն կրնար պատասխանել երբ ամեն տեսակ բաղձանքներ կը տածեն, կ'արտայայտեն և միշտ ևս զգուշանալ պէտք է յամձնարարել անոնց, որ իրենց բոլոր այժերը կեդրոնացնեն՝ զրական արդիւնքներ ձեռք բերելու, կեցած կարգերն ու գործիքներն ամրացնելու և ազգանպաստութեան ու նիւթական բարեկեցութեան մէջ յառաջ գիմելու:

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

34

ԽԱՉԱԳՈՂԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ա.

ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

— Երեխ, չատ գեղեցիկ աղջիկ էր դարձել, հարցուսւմ են մեզանները:

— Ծգեցին չեն փախչի, պատասխանեց քաւոր Պետրոսը:

— Իր անունը չը կար մեր դիւղում, մէջ մտայ ես:

— Իսկ մեր Գասպարը, հարցնում է սէկը իր եղբօր մասին:

— Նա հիմա գիւղի քահանան է:

— Մեր այդ ևանձորնիները լաւ բերը տալի՞ս են, հարցնում է քահանայի եղբայրը:

— Բերքը լաւ է, բայց պտուղը օտարն է ուտում:

— Ի՞նչպէս:

— Բա պարտքերի վոխարէն տիրեցին:

— Ափսո՜ս, այն ևանձորնիները ես իմ ձեռքով էի տնկել, հէնց այն տարում, երբ հեռացայ մեր երկրից:

Խօսակցութիւնը ընտանեկան անցքերից անցաւ աւելի հասարակական դործերի վրա:

— Դիւղի տանուտէրը ո՞վ է հիմա:

— Աղախանը:

— Ա՛յն քօռ անիրաւը դեռ դիւ՞ղը քանդո՞ւմ է:

— Բոլորը տանջված են նրա ձեռքից:

— Երկրի կառավարիչն ո՞վ է:

— Ն.. խանը:

— Ախիճաճը կաշառքից կշտանալ չունի...

— Մենք էլ նրա համար ենք վատասուսմ..

— Փողի տակոսը քանո՞վ էր:

— Թումանին ամիսը մէկ կը-ռան:

Վերջին խօսքը տարտալի ձգեց շատերի վրա: Նրանք այսպիսի ծանր տակտանջով պարտքեր ունէին իրանց հայրենիքում, Ամեն մի պարտամարդ հակը կնոջը վոխել էին տալիս, և ամեն տարի տոկոսը բարդվում էր դրամագլխի վրա: Վաչխատուն հարցատահարում էր դրանց, իսկ դրանք հարատահարում էին անմեղ, միամիտ մարդկիններին:

Ընդհատված խօսակցութիւնը շարունակվեցաւ:

— Լուսի՞ն ինչ է անում:

Դա մեր գիւղի նշանաւոր գեղեցկուհիներից մէկն էր:

— Նա հիմա լաւ բազար ունի... պատասխանեցի ես:

— Ի՞նչպէս:

— Զե՞ս հասկանում...

— Ամո՛թ նրա տղամարդին, մի այնպիսի սիրուն կնոջը կարելի՞ է տան տարիներով անտէր և քաղցած թողնել, առաց նրանցից մէկը:

Կարծես, իրանց կինիկները տան տարիներից աւել չէր, որ անտէր ու քաղցած էին մնացած:

Մի ուրիշը հարցրեց.

— Մեր սեւ շունը մնո՞ւմ է:

— Չէ, կեանքը տուեց քեզ:

Այդ խրթերը, որ քաւոր Պետրոսը հազորդեց իր սովորական սառնասրտութեամբ, յարուցին ոմանց մէջ ուրախութիւն, իսկ ոմանց մէջ տըրտմութիւն: Ինձ խիստ զարմանալի էր թւում, երբ նկատում էի, որ այդ հոգով և սրտով քարացած մարդիկն էլ ղգացմունք ունէն, կարող են ուրախանալ և տրտմել: Բայց չուտով ամեն ինչ մոռացվեցաւ, իբրեւ թէ ոչ-ինչ չէին լսել:

Ես չէի կարողանում զսպել իմ վրդովմունքը, երբ նայում էի այդ անփոյթ, անհոգ մարդկանց վրա, որոնք օտարութեան մէջ մոռացել էին ամեն ինչ, որ իրանց համար ամենաթանդագին էր: Ոնենալ կին, որդիներ, ազգականներ, և նրանց երեսին չնայել, և այնչափ յայտնի է թէ Պուլկարք արդի պարագայից մէջ չահ մը չունին միացման ապրակի մը արձակելու մէջ, որ կրթածութեր եղան թէ Ռուսիան է որ կը գրդէ զանազ Պալքանեան թերակղզւոյ կողմնորդները մը յարուցանելու վտրքով: Մեք այսպէս չենք կարծեր, որովհետեւ կը խորհինք թէ Ռուսիա ինքն իրեն բանական զգացուի առած է արդէն աշխարհի մէկ ուրիշ կողմն, ի կեդրոնական Ասիա, և այժմեն եւ բուական խնդիր մը յարուցանելու մէջ չահ ունի: Այս տեսութեան այժ կուտայ մեզ բազմաթիւ ռուսական գործակատարին բռնած ընթացքն, որք բացայայտապէս յայտարարած են պուլկարական իշխանապետութեան թէ Ռուսիա կը պարսաւէ այս միացման չարժումները: Կան սակայն թերահաւատներ որք կը պընդեն թէ այս պատճառական յայտարարութեան անկեղծ չէ, թէ ռուս գործակալք ձեռքի տակէ ուրիշ տակ հրահանգ կուտան Պուլկարաց, և թէ Պուլկարք կը քաջալերուին միացման օրինակին, որ տեղի ունեցաւ հակառակ Բարիզի գաշնադրին պատճառութեանց: Մեք առաջուց չունինք տակայն թէ ժամանակն և դէպքերը պիտի հանդէն այս թերահաւատներն, և թէ Արեւելեան Բումելիի և Պուլկարիոյ միացման խնդիրը, ժամանակ մը յուզուելէ յետոյ, ինքնին պիտի գազրի քանի որ Պերլինի գաշնադրին ստորագրող տէրութեանց ոչ մին ատոմագիր է քայլերել Պուլկարաց մէկ մասին ատոյայատած այս բաշխանքները, մինչդեռ ժամանակակից պատմութեան տեղեկութիւն ունեցողներ դիտեն թէ, երբ Մոլտաւիոյ և Վալաքիոյ իշխանապետութիւնք միացան, Նարոլէոն Գ. կայսեր իւր ազդեցութեան ահագին կշռով այժ կուտար ռումանական ազգին այդ չարժման:

Սոֆիայի մէջ վերջերս կատարուած փոփոխութիւնն, ուր ռուս կառավարութիւնն իւր ներկայացուցչէը փոխեցաւ, Պ. Եանինի տեղ, որ չափազանց կը մէջամտեր Պուլկարիոյ գործոց, Պ. Բոյանոյը դրկեց, ցոյց կուտայ թէ Բեդրպուրգի գահիճը, դէմ առ այժմ, Իշխանութեան երկրին մէջ գործօն դեր մը կատարելու կսկծանքից չէ: Այս նկատմամբ հետաքրքրաշարժ տեղեկութիւններ կը գրանեն հեռագրական նամակի մը մէջ, զոր Թրֆէ լրագրին Վիէննայի թղթակիցը գրած է, պատմելով խօսակցութիւն մը զոր այս օրերս ունեցած է Սոֆիայի ռուսական նախկին գործակատարին (Պ. Եանինի) հետ:

Պ. Եանին յայտարարեր է թէ ինք (յետադիմական հանրածանօթ լրագրագիս) Պ. Թոդորֆի համակարծիք է հանգամանք, հետեւաբար կատարելութիւն չի կրնար տեսնել ի Բերլինեան չինուած Պուլկարական Սահմանադրութեան մէջ, որ չափազանճիր գեռ հազիւ ապատագրեալ երկրի մը, և ինքնավարութեան անվարժ ժողովրդի մը: Բայց Պուլկարք կը հաւատան Սահմանադրութեան մեգալկան զօրութեան և իրրեւ կեանք կը պաշտեն զայն, ուստի ուրիշ բան կարելի չէր բայց եթէ նայն Սահմանադրութիւնը պարկեշտօրէն ընդունել իրրեւ հիմ կառավարելի բարենորոգմանց: Ոչնչ այնքան արգելը կը լինի Պուլկարիոյ յառաջդիմութեան, և քաղաքական կիրքեր կը գրգռէ, որքան յաճախակի փոփոխութիւնք Սահմանադրութեան մէջ: Այս գեռաւարտ երկիր (Պուլկարիա) արդէն 37 նահատակ փոխած է: «Համբերութիւն, յարատեւութիւն և հաստատութիւն», այս բաներն յանձնարարեր է միշտ Պ. Եանին Ազգ. իշխանին և իր ժողովրդեան: Իշխանն ըստ է գործակատարին մեկնած պահուն թէ ինք կատարելապէս յարած է սահմանադրական սկզբանց, և որչափ ալ անհանդուրժելի լինին այն սեղմութիւնները զորս սահմանադրական ձեւերը կը դնեն գործելու փափաքն ունեցող երեսատարդ իշխանի մը վրայ, Պ. Եանին կը դատէ թէ, ներկայ պարագայից մէջ, արդի գրութիւնն յարմարագոյն է թէ երկրին և թէ իշխանին, կը յուսայ թէ Պ. Զանդոֆի նախարարութիւնը կը չարունակէ, ո. րովհետեւ կարող և պարկեչտ մարդ երէ բազկացեալ է: Եթէ իշխանն և իւր ժողովուրդն հաստատապէս դիմադրեն Սահմանադրութեան կամ կառավարական եղանակի մասին փոփոխութեան պահանջութիւններուն, Պ. Եանին կը հաւատայ թէ խաղաղ ապագայ մը ապահովեալ է Պուլկարիոյ: Աւստրիոյ Արտաքին գործոց Նախարար Պ. Քալնոքի, որուն հետ Պ. Եանին տեսութիւն է, կ'ըսէ նախնապէս թէ Պուլկարիոյ կարգաց և կանոնաց կարի հաստատուն և տեւական հանգամանք մը ստանալը չատ փոփոխելի բան մ'է Պուլկարիոյ չահուց տեսակէտով խոկ: Ընդհանրապէս, Պ. Եանին տեսեր է թէ Պուլկարիոյ նկատմամբ աւստրիական և ռուսական կառավարութեանց հայեացքները ներքնապէս համաձայնութեան մը մէջ են:

Պատասխանելով այն հարցման թէ տարիք է որ Ալէքսանդր Պաթէնպէրգի իշխանին տեղ Ցանիանբերգսկի Վլադիմիր իշխանը Պուլկարիոյ իշխան դրնելու խորհուրդ մը կայ, Պ. Եանին ծիծաղելէ է, տատակել Հանրելով զայդ ենթադրութիւն: Գալիք է Պուլկարայ պահպանողական հակումները, խորագոյն պատասխանատուութիւնն և աշխատասիրութիւնն ու խնայասիրութիւնը: Պուլկարիոյ հետ միացում խնդրելու համար Արեւելեան Բումելիի մէջ տեղի ունեցած գումարումները Պ. Եանին կը նկատէ Ալէքսդր վարչայի թշնամեաց մէկ հնարքն, որք կ'ուզեն նորա վարիչը հարել ի Պ. Պոլիս, իբրեւ տկար կառավարիչ մը ցո

№ 1/13 ապրիլի 1884, Օրագիր

Ե. Ծ. ՍԱՀԱԿՅԱՆ

ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Տպարանն Ե. Ծ. Սահակյանի։ — Վաճառվում է Ղևոնդյան և Ա. Ոսկանյանի գրավաճառանոցներում։

ՕՐԱԳԻՐ

Ամսագիր ի նպաստ ընթերցասեր հայ ընտանեաց։

Ամսագիրս կհրատարակվի ամեն ամսի 21-ին։

Ամսագրիս բաժանորդագինն է տարեկան 3 ռուբլի։

Ամսագրիս բաժանորդագրվելու համար պետք է դիմել Ե. Ծ. Սահակյանի գրավաճառանոցը

ՄԵՐՁԱՎԱՅՐ

ԱՄԵՆ ՕՐ ԿԻՐԱԿԻ ԵՐԵՎԱՆ
Տարեկան բաժանորդագին 12 ռուբլի, կիսամյա 6 ռ., երեք ամսվա 3 ռ.
Առանձին համարը 5 կոպ.
Տպագրվում է ամեն օր, բացի տոներից հետո օրերից։
Խմբագրատունը գտնվում է Աստաֆյանի տանը, Ալեքսանդրապոլի փողոցում։
Ընդունվում են բոլոր տեսակ հայտարարություններ, որոնց գինը սահմանված է հետևյալ կերպ։
Առաջին անգամ տպելու համար՝ տողը 7 կոպեկ։ Հետագա անգամների համար՝ տողը 5 կոպեկ։
Ընդունվում են նաև բաժանորդագրություններ։

ՀԱՅԿԱՆ ԳԱՎԱՌՈՒՄ

Ամերիկացի Ջ. Ֆ. Քենանը վերադարձել է Ռուսաստանից։ Նա ուղևորվել էր Ռուսաստան՝ Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների կառավարության հանձնարարությամբ, որպեսզի ուսումնասիրի ռուսական բանտերի վիճակը։ Ինչպես հայտնի է, Քենանը մի քանի անգամ եղել է Սիբիրում, այցելել է Կարայի բանտերը, Ալեքսանդրովյան կալանավայրը և Տոմսկի բանտը։ Նա ուսումնասիրել է նաև Սախալինի կալանավայրերի վիճակը։ Ամերիկացի ճանապարհորդը Ռուսաստանում մնացել է մոտ 6 ամիս։

Ֆրանսիայի նախարարների խորհուրդը հաստատել է Ֆրանսիայի և Հռոմի պապի միջև կնքվելիք կոնկորդատի նախագիծը։ Ֆրանսիայի կառավարությունը պատրաստվում է այդ նախագիծը ներկայացնել պառլամենտին։

Ֆրանսիայի կառավարությունը հրամայել է Ալժիրում ստեղծել հատուկ զորամաս, որը կոչվելու է Սպահի։ Այդ զորամասը կազմվելու է ալժիրցի մահմեդականներից

ՓԱՐԻԶԻ ՕՐԱԹԵՐԹ
«ԺԱՄԱՆԱԿ»-Ի

Պաշտօնաթերթ Հայոց Ազգային Պատուիրակութեան

Ուրբաթ, 23 հոկտ. 1884

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՄԱՏԹԷՈՍ

Ինչպէս ամէն տարի, այնպէս ալ ասկէ քանի մը շաբաթ առաջ Հայոց Պատրիարք Մատթէոս Վեհափառ Հայրապետը Ս. Էջմիածնէն Կ. Պոլիս դառնալու ճամբան Փարիզ եկաւ։ Ամէն տարի Փարիզ գալուն նպատակն է՝ Ս. Ծննդեան տօնին առթիւ Ս. Պատարագ մատուցանել Փարիզի հայ գաղութին համար։ Ամէն տարի ալ Փարիզի հայ գաղութը մեծ ուրախութեամբ կ՚ընդունի իր Հոգեւոր Հովիւը, որ ամէն տարի ալ իր ներկայութեամբ կը պատուէ Ս. Ծննդեան տօնը։ Ամէն տարի ալ Վեհափառ Հայրապետը Փարիզ գալուն առթիւ կը հանդիպի Ֆրանսայի Նախագահին, Նախարարներուն, Ֆրանսայի մեծ մարդոց, ինչպէս նաեւ Փարիզի հայ գաղութին ներկայացուցիչներուն հետ